

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte - Timofti Vladimir
Judecători - Cobzac Elena și Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către inculpatul Rața Mifodii prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Strășeni sediul Călărași din 15 iunie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Rața Mifodii xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 01.02.2018-15.06.2018;
2. Instanța de apel: 12.07.2018-19.11.2018;
3. Instanța de recurs: 06.02.2020- 06.05.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni (sediul Călărași) din 15 iunie 2018, cauza fiind examinată în ordinea art. 364¹ alin.8 Cod de procedură penală, Rața Mifodii a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. 1) Cod penal la o pedeapsă de 3 (trei) ani 4 (patru) luni închisoare, în baza art. 27,171 alin.2 lit. a) Cod penal la o pedeapsă de 5(cinci) ani 4(patru) luni închisoare; în conformitate cu art.84 alin. 1 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial, i-a fost stabilit lui Rața Mifodii pedeapsa definitivă, sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani (opt) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, inculpatul Rața Mifodii, în noaptea de 29 iunie 2016 în jurul orelor 23.05, având scopul satisfacerii poftelor sexuale, aflându-se pe strada centrală din xxxxx, a întâlnit-o pe cet. xxxxx care se întorcea de la serviciu și aplicând constrângere fizică a condus-o o forțat pe șesul xxxxx, unde profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra a întreținut un raport sexual forțat.

Tot el, în noaptea de 12 iulie 2016 în jurul orelor 23.00 având scopul întreținerii relațiilor sexuale, întâlnind-o pe xxxxx pe strada centrală a xxxxx a apucat-o cu mâna de gât și a tras-o pe șesul xxxxx, unde a dorit să întrețină relații sexuale însă din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul din motiv că cet. xxxxx la pulverizat cu gaze lacrimogene în ochi și a reușit să se elibereze din mâinile lui Rața Mifodie.

Tot el, în noaptea de 07 august 2016 în jurul orelor 21.30, având scopul întreținerii relațiilor sexuale, întâlnind-o pe cet. xxxxx pe cărarea de pe șesul xxxxx a apucat-o de păr și aplicându-i lovituri cu pumnul în cap a tras-o pe șesul xxxxx, unde a dorit să întrețină relații sexuale însă din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul din motiv că cet. xxxxx a strigat la ajutor și intervenind prietenul ei, Rața Mifodii a fugit de la fața locului.

Tot el, în noaptea de 22 octombrie 2017, în jurul orelor 21.30, având scopul întreținerii relațiilor sexuale, întâlnind-o pe cet. xxxxx pe șesul xxxxx în apropiere de calea ferată, a apucat-o de păr, a tras-o într-o hudiță și a încercat să întrețină relații sexuale, însă din cauze independente de voința făptuitorului nu și-a produs efectul din motiv că cet. xxxxx l-a convins că dorește să întrețină relații sexuale benevole și după ce a fost eliberată, a fugit la domiciliu iar Rața Mifodii a rămas în stradă.

Acțiunile lui Rața Mifodii au fost calificate în temeiul: art. 171 alin. 1 Cod penal - raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei și art. 27, 171 alin.2, lit. a) Codul penal - tentativă de viol, adică tentativă la raport sexual săvârșite prin constrângere fizică a persoanei, săvârșite de către o persoană care anterior a comis un viol prevăzut la alin.(1).

3. Sentința menționată a fost atacată cu *apel*, de către avocatul Chitoroga Ion, în interesele inculpatului Rața Mifodii, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea integrală a sentinței, cu rejudecarea cauzei în fond și pronunțarea unei noi prin care să fie aplicată inculpatului Rața Mifodie învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. 1) Cod penal și art. 27 art. 171 alin. 2) Cod penal, cu aplicarea unei pedepse mai blânde și respingerea încasării cheltuielilor judiciare.

3.1 În argumentarea poziției sale a menționat că, este necesar a-i stabili o pedeapsă minimă inculpatului și nicidecum una apropiată de maximul pedepsei prevăzute astfel de categorii de infracțiuni. Soluția instanței de judecată este una inechitabilă, parțial ilegală și se atrage atenția instanței de apel asupra următoarelor circumstanțe care în viziunea apărării au importanță întru soluționarea justă și echitabilă a prezentei cauze penale la care instanța de fond nu le-a apreciat. Rața Mirodie a recunoscut integral vina în cele comise acceptând atât judecarea în procedură simplificată prevăzută de art. 364¹ Codul de procedură penală, or, anume conștientizarea celor săvârșite și corectarea chiar și până la emiterea unei sentințe au determinat pe ultimul să accepte o astfel de procedură. Instanța de fond nu a ținut cont de modificările legii procesual-penale în vigoare din 22 decembrie 2007 or, conform art. 385 alin. 5 Codul de procedură penală, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventive. Astfel, Rața Mifodie a fost reținut la data de 20 decembrie 2017 aflându-se în arest preventiv până la ziua de astăzi.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2018 a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului Chitoroga Ion, în interesele inculpatului Rața Mifodii, și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, la pronunțarea sentinței, prima instanță, corect, a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a concluzionat că inculpatul a comis anume infracțiunea imputată. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Colegiul penal a constatat cu certitudine că Rața Mifodii a comis infracțiunea prevăzută de art. 171 alin. 1) și art. 27, 171 alin.2 lit. a) Cod penal, individualizate prin - violul, tentative la rapoarte sexuale săvârșite prin constrângere fizică a persoanei, săvârșite de către o persoană care anterior a comis un viol prevăzut la alin.(1).

Colegiul a menționat că, prima instanță a ținut cont de faptul că, inculpatul a recunoscut vina în cele comise, și că nu o consideră ca circumstanță atenuantă, deoarece circumstanței respective i s-ar acorda o dublă valență juridică. Recunoașterea vinovăției a fost ca condiție la aplicarea prevederilor art.364¹ Codul penal, respectiv fiindu-i redusă 1/3 din pedeapsa cu închisoare aplicată inculpatului. Cu referire la art.77 Cod penal, careva circumstanțe agravante nu au fost constatate

Astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță corect și întemeiat i-a aplicat inculpatului, pedeapsa definitivă în mărime de 8 ani închisoare cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, ținând cont și de faptul că dânsul a recunoscut faptele indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în fază de urmărire penală, aplicând prevederile art.364/1 Codul de procedură penală. Colegiul penal a menționat că pedeapsa respectivă este proporțională faptei comise. Or, inculpatul a întreținut un raport sexual cu victima xxxxx prin constrângere și contrar voinței acesteia. De asemenea au urmat alte trei tentative de viol în privința lui xxxxx, care nu au fost duse la bun sfârșit din cauze independente de voința inculpatului, fapt ce denotă că acțiunile inculpatului erau îndreptate spre a-și satisface pofta sexuală independent de consimțământul persoanei cu care acesta dorea să aibă un raport sexual prin constrângerea victimelor, adică limitarea libertății de acțiuni și manifestării voinței acestora.

În ce privește cheltuielile judiciare, instanța de apel a constatat că, prima instanță corect a apreciat că, cheltuielile judiciare în mărime de 17537 lei pentru efectuarea rapoartelor de expertiză nr. 451 din 01 iulie 2016 în sumă de 1503 lei, nr.201812D0004 din 10 ianuarie 2018 în sumă de 320 lei, nr.201835A0078 din 27 februarie 2018 în sumă de 1078 lei, nr.201836S0029 din 02 mai 2018 în sumă de 14636 lei urmează a fi recuperate integral din contul inculpatului.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu *recurs ordinar* de către inculpatul Rața Mifodii în care a indicat că nu este de acord cu sentința și decizia instanței de apel neinvocând careva teme de casarea a deciziei prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1/1) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând dispunerea inadmisibilității prezentului recurs, ca fiind depus peste termen.

7. *Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.*

Potrivit dispozițiilor art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că nu corespunde după conținut prevederilor art. 430 Cod de procedură penală.

Dispozițiile art. 430 Cod de procedură penală, stipulează cerințele, cărora trebuie să corespundă cererea de recurs, în special, textul recursului trebuie să conțină argumentarea ilegalității hotărârii atacate, cu indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală (unul sau mai multe din acestea) și cu invocarea problemei de drept ce persistă în cauză, indicând care este eroare comisă de instanță.

Colegiul penal, verificând motivele recursului declarat, constată că inculpatul printr-o frază generală își declară dezacordul cu hotărârea primei instanței și a instanței de apel adoptată la caz, fără a aborda careva probleme de drept, nu indică la careva erori comise de instanța de apel ce ar genera casarea acesteia și nu argumentează recursul în sensul declarat.

Art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede 16 temeiuri de declarare a recursului ordinar, astfel, dacă o parte a procesului consideră că soluția instanței de apel conține erori de drept și o atacă în instanța superioară, atunci ea este obligată, conform art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, să motiveze recursul și să indice eroarea ce s-a comis, în coraport cu cel puțin unul din temeiurile enumerate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Colegiul penal, subliniază că declararea recursului împotriva unei hotărâri judecătorești constituie *elementul volitiv* al atacării, motivele sunt *elementul logic* al acesteia. Motivele justifică, prin arătarea temeiurilor ce stau la baza lui, actul de voință pe care îl reprezintă folosirea căii de atac. De asemenea, instanța de recurs menționează că, rolul motivelor invocate în susținerea căii de atac nu se reduce la simpla aducere la cunoștință instanței superioare a dezacordurilor produse de soluția pronunțată, ci și a cauzelor acestor dezacorduri.

Astfel, prin motivarea recursului, în principiu se precizează și se delimitează cadrul discuției în fața instanței de control și al judecății acestei instanțe.

Declararea și motivarea recursului sunt întotdeauna distincte și din punct de vedere cronologic, succesive, având fiecare în parte, o semnificație și o finalitate proprie, deși ele se realizează prin același act procedural, în sensul că motivele sunt indicate în chiar cererea de recurs.

În cazul în care autorul nu invocă concret sau nu semnalează în recurs temeiul pe care se bazează, cu argumentele aduse în acest sens, din cele reglementate de norma procesuală penală, un asemenea recurs se consideră ca fiind necorespunzător după conținut, deoarece nu îndeplinește exigențele prevăzute de pct. 5) a art. 430 Cod de procedură penală și urmează a fi respins ca inadmisibil.

Așadar, Colegiul constată că recursul ordinar declarat de inculpatul Rața Mifodii nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este în drept să completeze recursul declarat cu circumstanțele de fapt și de drept, ce l-ar justifica sub acest aspect, întrucât potrivit art.24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În consecință, dat fiind faptul că în fața instanței de recurs nu este stabilit cadrul discuției, fără motivarea recursului, în corespundere cu prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal conchide că recursul inculpatului este inadmisibil, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute în art. 429-430 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către inculpatul Rața Mifodii, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2018, în cauza penală privindu-l pe ***Rața Mifodii xxxxx***, deoarece nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la **04 iunie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie